

AZ IPOSZ LAPJA

A mesterség tisztelete az iparos becsülete

LXII. évfolyam 5. szám
2018. október • Ára: 1000 Ft

XXVII. Magyar Kézművesség Napja

Indul a Magyar falvak program

ÜVEGBE ZÁRT KÉPZELET
Hábori György
üvegművész

EUROSKILLS BUDAPEST 2018
Szaktáv Európa-bajnoksága

Hogyan lesz egy kreatív bölcsészből sikeres vállalkozó?

Csillagösvényen

Az életben csupán egyetlen állandó dolog létezik, ez pedig a változás. Ha valami, akkor ez igazán illik Károly Annára, a „Sz-Ép vagyok” brand alapítójára. Beszélgetésünk során arra voltunk kíváncsiak, hogy miként lett egy hajdanvolt bölcsészből, középiskolai tanárból márkáépítő vállalkozó.

Hogyan lehet a szeretet gazdaságát hullámvölgyeken és hegyeken át sikerre vinni? Mi a hitvallása?

Magamat a rendszerváltás vállalkozójaként szoktam aposztrofálni, hiszen az idő tájt történt meg az első nagy és nem saját szándékomból való váltás. Túlképzettnek bizonyultam egy falusi iskolában, ezért inkább megváltak tőlem. A kényszer pedig nagy úr! Dolgozni mindig is

tam bennük. Így volt ez ebben az esetben is. A nulláról indulva, új területet megtanulva araszoltam előre. Egyre nagyobb boldogságot adott, amikor láttam az emberek

sportgépeinken felhőtlen örömmel tornázhasson. Az eszközöket hangjukról, mozgásritmusukról ismerte fel. Vagy egy hároméves fiúcska, aki boldogan lengetve lábcskáját a gyaloglón, ránézett az édesanyjára és azt mondta: anya, én ezt szeretem.

Saját kezünkbe kell venni a saját életünk iránti felelősséget, nem pedig kifelé mutogatni

szerettem, így váltam vállalkozóvá és párhuzamosan feleséggé, családanővé. Sok-sok évvel később, két sikeres vállalkozással a hátam mögött ismét eljött a váltás ideje. De akkor már egyedül. Ennek lassan 10 esztendeje. Akkoriban itthon még szinte egyáltalán nem voltak – a ma már sűrűn előforduló – kültéri kondiparkok. Az újdonságok mindig is vonzottak, kihívást, feladatot lát-

arcán: örülnek, hogy akár naponta is kijárhatnak kicsit mozogni, együtt lenni. Kortól függetlenül, bárki...

Egyfajta sajtóságos módon történő közösségépítésről van szó?

Igen, és ebben meghatározó élményt jelentett Hajnika, a szinte teljesen vak leányka, aki a szintén sérült szüleivel minden áldott nap másfél órát buszozott azért, hogy

A küldetése ezek szerint megfogalmazódott...

A gondolatok, amik akkor eszembe jutottak, ma is érvényesek: hinni egy ügyben, az elsők között lenni, hisz az alkotás öröme számomra rendkívül fontos. Mennyi összefogásra van szükség ahhoz, hogy egy új gondolat megvalósuljon – önkormányzatok, tanárok, szülők, civil szervezetek, pályázatírók, vállalkozók összehangolása, tetterre kész állapot elérése, és maga a megvalósulás. Igaz, vannak mögötte át nem aludt éjszakák, viták, ösztönzések sora, prezentációk, (sokszor felesle-

gesen elkészített) árajánlatok. Jó érzés volt a lelkemnek, hogy egy picit hozzá tudtam tenni az emberek mentális egészségéhez, s ezáltal a magaméhoz is. Akkoriban még volt néhány komolynak számító betegségem (pajzsmirigy-gyulladás, zöldhályog, depresszió). Mindig is tudtam, hogy a testet a lélek betegíti meg és a környezeti ártalmak. Ha sikerül az egyensúly megtalálása, legalább is megközelítése, akkor nyert ügyünk lehet.

Nyerni mindenki szeret, de az odáig vezető úton már kevesebben akarnak végigmenni. Mit tehet a sikerért maga az egyén?

Sok mindent! Először is saját kezünkbe kell venni a saját életünk iránti felelősséget, nem pedig kifelé mutogatni. Egy bölcs gondolat sze-

napra erősebb lettem, a kihívásokat feladatként kezeltem és nem problémaként. Lassan – sok-sok zsákutcával tarkítva – kezdett kikristályosodni, hogy mit is szeretnék én.

Pontosan mit is?

Egy élhető huszonegyedik századot! Amint ez a gondolat megfogalmazódott bennem, kezdtek a napi szintű feladataim is besűrűsödni. Három évvel ezelőtt megfogott a szappankészítés tudománya. Élveztem a különféle színezésű, formájú, illatú szappanaimat. Minden főzésből egy-egy darab ma is a fürdőszobai polcra kerül. A többi a családhoz és barátokhoz vándorolt. A téli estén a szabadidőmet arra használtam, hogy kötöttem-horgoltam a környezetemben lévő számára, illetve száraztészta nyújtottam. De

Mi hiszünk a személyes kapcsolatokban, a „nézd meg, próbáld ki, kóstold meg” szemlélet erejében

rint, ha egy ujjal mutatok a másikra, hárommal mutatok magamra. Amit kifelé teszek és mondok, visszahat rám. Rengeteg baráti beszélgetés, alternatív módszerek megismerése, egyik-másik alapfokú elsajátítása (tibeti zengőtál, Access Bars, csung jüan csikung), a magyar nyelv számomra új módon történő elemzése, a közösségszervezés mind-mind egy új út kezdetét jelentették számomra. Akkoriban ez még nem volt tudatos, tettem a dolgom, telepítettem a kondiparkokat, segítettem a hozzám forduló barátainak, családtagjaimnak. De egyre inkább azt éreztem, hogy itt van még valami, amit meg kell fejtenem. Évek teltek el az újabb araszolgatással. Lépésről lépésre haladtam az úton, amelynek szinte mindig csak a következő lépése vált ismertté előttem. Nem láttam a nagy egészet. Lássuk be, ehhez azért bátorság és elköteleződés is kellett. Úgy érzem, napról

azt sem úgy, ahogy mások teszik! A hat négyzetméteres erkélyemen megtermelt, megszártított fűszernövényeket tettem bele. Így lett aztán bazsalikom, kakukkfű, zsályás tészta. Szerették a gyerekek, a barátok. Azért a múlt idő, mert ma sajnos nincs rá időm. De majd egyszer újra lesz!

Hova vezethet a tésztából és szappanból formált kreativitás?

Így jutottam el a krémekig. Egyre inkább zavart, hogy olyannal „táplálom” a bőrömet, ami nem jó. Nekiláttam egy saját krém összeállításának. A konyhámban. Csak és kizárólag hidegen sajtolt olajok és gyógytea került bele. Rendben is volt, csak épp hamar bepenészedett. Hűtőszekrénybe téve viszont már tartósabb volt. Ösztönösen raktam össze az alapanyagokat, a szívemre hallgatva. Utólag kiderült: jól tettem. Az összetevők remekül

kiegészítik egymást, hatóanyagukat felerősítve. A legfontosabb pedig az, hogy csupa élelmiszer-tisztaságú anyag van benne. Amit nem ehetek meg, ne is kenjem magamra. Én így gondolom. Az első lépés az volt, hogy „szétszórtam” a barátaim között kipróbálásra. Magam sem hittem, hogy csupa pozitív visszajelzés érkezik. Ekkor kezdtem behatóbban foglalkozni az összetevők hatóanyagaival. Igen, kicsit utólag. Ezt nem tudom észérvekkel megmagyarázni. A szív, a lélek hangja állította össze bennem a krémeket. És működtek. Boldog voltam, de azt is éreztem, hogy itt nem állhatok meg, ennek több emberhez kell eljutnia, mint az én szűk (vagy nem is olyan szűk) környezetem. A feladat itt, ezen a ponton talált rám.

És az útkeresés hirtelen átcsapott vállalkozásba?

Felmértem, és pozicionáltam a krémek helyét a piacon. Tájékoztattam a lehetséges fejlődési útvonalakról. Lépésről lépésre nyíltak a kapuk. Amikor már azt gondoltam, hogy egy bejáratott úton haladok, sokszor kiderült, hogy nem. Olyan helyzetekben kellett állást foglalnom, amikor végképp nem értettem a szakember felelősségvállalásának hiányát. Sajnos ez folyama-

tos kísérőm ezen az úton. Mintha a személyes felelősségvállalás hiánycikké vált volna. A mondat feltételes mód nélkül, kijelentve is megállja a helyét. Sajnos. De ezzel párhuzamosan, vagy pont emiatt, össze-

állt és folyamatosan bővül egy olyan szakmai kör, amelynek tagjai hasonlóan gondolkodnak, elfogadók és nyitottak az újdonságokra, vagy inkább a rég elfeledett hagyományainkra. Régen nem volt mesterséges ételszínezék, térfogatnövelő, a tartósítást természetes úton oldották meg eleink. Az ételben az volt, ami belevolt. Pont. Erőt adott a továbblépéshez az, hogy egyre többen álltak és állnak az ügy mellé, vagy amikor leülünk egy megbeszélésre, azonnal összehangolódunk, szinte már fél szavakból értjük egymást. Szóval, meglett az üzem, a szakember, a tégely, a címke, a faháncsdoboz... és nem utolsósorban a márka neve: „Sz-Ép vagyok”. Ha belül rendben vagyok, kerek, egész, akkor azt tudom kifelé is sugározni.

Gyakorlati szinten ez miben nyilvánul meg?

Ha tiszta kozmetikumot használlok, ha igyekszem minél több tiszta élelmiszert magamhoz venni, ha napi szinten mozgok az egészségemért és még szorult belém egy picinyke kreativitás is, hogy a jobb agyfélteke is mozgatva legyen, akkor bizony elmondhatom, hogy haladok egy élhető élet felé. Ezt jelenti számomra a Sz-Ép vagyok. Ezzel az üzenettel mára odáig jutottunk, hogy a krémek mellé – amelyek fejlesztésében nincs megállás – igazán tiszta élelmiszerek készítőit is felfedezzük. Ismerős, barát javaslatára, vagy épp egy vásárban botlunk bele értékesebbnél értékesebb élelmiszerekbe. Ivólé, ami hőkezeléssel, tartósítószer nélkül készül, lekvár, ami ugyanígy, hozzáadott cukor nélkül, hidegen sajtolt olaj, balzsamcet, magkrém, egészséges csokoládé, tönkölylisztből száraztészta

medvehagymával, spenóttal, gyógytea-keverékek, hogy csak az éppen most polcra kerülő tiszta élelmiszerekről szóljak. Van közöttünk kisüzem, szociális szövetkezet, egyéni vállalkozó. Fontos, hogy egymást erősítsük, segítsük. Ők minket a termékekkel, mi őket a piacra jutással.

A következő nem kis fejtörést okozó lépés a piacra jutás. Ma már

nehéz megkerülni a virtuális világot. De mi hiszünk a személyes kapcsolatokban, a beszélgetések, a „nézd meg, próbáld ki, kóstold meg” erejében. Erre építjük márkánk megismertetését. Legyen internet is, de

aki nem tudja elkészíteni a marokfigurát, a levendulababát, mi elkészítjük. S ami még fontos, aki szeretné, meg is tanítjuk rá. Innentől pedig közösségépítő, összekovácsoló műhelyekké alakulnak boltocskáink.

Honnan ez a mély filozofikus indíttatás?

Családunkban a kreativitás – szerencsére – természetes jelenség. Így aztán adódott a gondolat, hogy a lányom már sikerre vitt MOA táskái is bekerüljenek a szortimentbe. Jellemzően szürke filc és színes bőrfülű táskái egyre népszerűbbek, elsősorban persze a fiatalok körében. Másik lányom a „Sz-Ép vagyok” márka „nagykövete”. Velem a boltberendezés megálmodója, kivitelezője. Családi innováció, mondhatjuk így is.

Szerencse? Akarat? Innováció?

Is-is. Azt gondolom, hogy ilyen erős családi, szakmai, baráti háttér-

Mintha a személyes felelősségvállalás hiánycikké vált volna

legyenek kisebb-nagyobb „Sz-Ép vagyok” üzletek is, ahol egy helyen kaphatóak a tiszta kozmetikumok, tiszta élelmiszerek és belecsempésünk egy kis kreativitást is. Annak,

rel igazán szerencsésnek mondhatom magam. Innováció egy picit másként. Igen. Egymást inspirálva, támogatva, erősítve, összefogva. Mi így csináljuk.

